

Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um lántökuleyfi 2. marz.
handa prestakalli til kirkjubyggingar. — Samkvæmt tillögum stiptsyfirvaldanna í þóknanlegu brjefi, dags. 24. f. m., vil jeg hjermeð eptir beiðni prestsins að Stað í Grunnavík, sjera Pjeturs M. Þorsteinssonar, er hlutadeigandi prófastur hefur mælt með, veita samþykki mitt til, að tjeður prestur taki enn 300 kr. lán upp á tekjur prestakallsins til kirkjubyggingarinnar á Stað, í viðbót við þær 700 kr., sem jeg með brjefi mínu dags. 25. sept. f. á.¹ leyfði að taka mætti að láni til tjeðrar byggingar; þó er lántökuleyfið bundið því skilyrði, að allt lánið, 1000 kr., verði endurborgað í síðasta lagi á 16 árum með 62 kr. 50 a. á ári auk vaxta, og að afborganir og vextir verði fyrst um sinn greitt af uppbót þeirri, sem Staðarprestakalli er lögð af landssjóði.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðar- sýslu um útreikning á sýsluvegagjaldi. 33 2. marz.
 — Út af fyrirspurn yðar, herra sýslumaður, í þóknanlegu brjefi, dags. 22. jan. þ. á., um það, hvort reikna beri gjald það, sem hreppssjóðirnir eiga að greiða til kostnaðar við sýsluvegi samkvæmt 10. gr. í lögum um vegi 10. nóv. 1887, eptir þeirri verðlagsskrá, sem gildir þegar gjaldið á að greiðast sýslumanni (á manntalsþingi), eða eptir verðlagsskrá undanfarandi árs, skal yður hjermeð þjónustusamlega tjáð, að með því að þegar er skorið úr þessari spurningu með dómsmálastjórnarbrjefi 9. nóv. 1867 — en lítt virðist máli skipta að leita breytingar á þeirri fyrirskipan, er þar er gjörð, — þá tjáir ekki annað en fylgja fyrirmælum nefnds brjefs, er ekki getur álitizt úr gildi fallið, þótt ný vegalög hafi verið út gefin.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í norðuramtinu og austuramtinu, um aðalpóstleiðina í Húnavatnssýslu o. fl. 34 3. marz.
 — Í framhaldi brjefs míns 8. maí 1890² um skipan aðalpóstvega í norður- og austuramtinu tilkynnist yður hjermeð, að jeg samkvæmt lögum um vegi 10. nóv. 1887, 6. gr., hef skipað svo fyrir, að aðalpóstleiðin um Húnavatnsýslu frá Stóru Giljá skuli liggja um Blönduós og síðan fram Langadal að Bólstaðarhlíð, fram Svartárdal og norður Vatnsskarðsveg að sýslumótum Húnavatns og Skagafjarðarsýslna.

Í sambandi við þetta skal jeg hjermeð út af áskorun neðri deildar síðasta alþingis um breytingu á aðalpóstleiðinni í Þingeyjarsýslum og Norðurmúlasýslu þjónustusamlega skora á yður, að láta leita álits og tillögu sýslunefndanna í nefndum sýslum og ef til kemur einnig amtsráðanna um það, hvort ástæða sje til að gjöra hina umræddu breytingu frá því, er samkvæmt tillögum tjeðra sýslunefnda og amtsráðsins var ákveðið með nefndu brjefi mínu 8. maí 1890, og skal jeg þjónustusamlega biðja yður að senda sýslunefndunum til leiðbeiningar

1) Stjt. 1891, B, bls. 171, nr. 126.

2) Stjt. 1890, B, bls. 74, nr. 65.

35 eptirrit af brjefi yðar til póstmeistarans, 12. jan. þ. á., svo og af erindi pósta-
3. marz. greiðslumannsins á Grenjadarstað, dags. 28. desbr. f. á., er hjer með fylgir á-
samt 1. fylgiskjali.

**Brjef landshöfðingja til hreppsnefndaroddrítans í Stafholtstungna-
hreppi, um greiðslu á sýsluvegagjaldi.** — Út af fyrirspurn yðar í brjefi
3. marz. dags. 11. jan. þ. á., viðvikjandi niðurjöfnun á sýsluvegagjaldi á hreppsbúa, skal
yður hjermeð tjáð, að það er misskilningur, að hreppsnefndirnar eigi að jafna
sýsluvegagjaldinu sem sjerstakri greiðslu niður á gjaldendur í hreppnum. Gjald-
inu er samkvæmt lögum 10. nóv. 1887, 10. gr., jafnað niður á hreppsfjelögin í
heild sinni, þannig að sú upphæð, sem lögd er á hvert hreppsfjelag, er miðuð
við tölu verkfærra manna í hreppnum. En gjaldið hvílir beinlínis á sveitar-
sjóðunum, ekki þannig, að sjóðirnir að eins ábyrgist greiðsluna, heldur eru sjóð-
irnir sjálfir gjaldskyldir samkvæmt lögnum. Nú er það skýrt tekið fram í
lögum nr. 1, 9. jan. 1880, 1. gr., að hreppsnefndirnar eiga á hverju ári að gjöra
áætlun um allar tekjur og útgjöld hreppsfjelagsins, og að því leyti er fátækra-
tiundin og aðrar tekjur hreppsins hrökkva ekki fyrir útgjöldunum, jafna niður
því sem á vantar á alla, sem eiga lögheimili í hreppnum, eptir efnum og ástandi,
á tímabilinu frá 1.—20. októbermán. ár hvert. Meðal útgjalda þeirra, sem á
að taka upp í ofangreinda áætlun, er og það gjald, er hreppsfjelaði á að inna
af hendi til vegagjörða í sýslunni, og telst það með í því, er jafna ber niður,
et fátækra tiund og aðrar tekjur ekki hrökkva til, en ef eitthvert hreppsfjelag
væri, sem engin útgjöld hefði til fátækra og annars slíks kostnaðar, gengi fá-
tækra tiundin og aðrar tekjur til greiðslu á sýsluvegagjaldi hreppssjóðsins.

Af hinu framanritaða er það væntanlega ljóst, að það tillag, er hver
gjaldandi greiðir til sýsluvega, er jafnaðarlega innifalið í hinu almenna útsvari,
og er að öllu sömu reglum háð.

37 Brjef landshöfðingja til bæjarfógetans á Ísafirði, um ýmislegt
3. marz. **er snertir fjárstjórn kaupstaða.** — Jafnframt því að endursenda yð-
ur, herra bæjarfógeti reikning yfir tekjur og gjöld Ísafjarðar kaupstaðar 1890
með fylgiskjöllum, ásamt athugasemdum endurskoðanda og úrskurðum bæjar-
stjórnarinnar, skal jeg með skírskotun til brjefs míns 20. nóv. f. á. taka fram,
að þó að hið svo kallaða svar bæjargjaldkerans sje sem alls ekkert, þá verður
í þetta sinn að láta hjer við lenda, þar sem úrskurðum bæjarstjórnarinnar hef-
ur verið lokið áður en nýnefnt brjef mitt barst yður; en eptirleiðis vona jeg
að þjer gætið þess, að bæjargjaldkerinn, eða þá þeir bæjarfulltrúar eða nefndir
úr bæjarstjórninni, sem hlut eiga að máli, gegni þeirri skyldu sinni að svara
athugasemdunum að fullu, og að endurskoðanda gefist síðan kostur á að koma
fram með tillögur sínar.

Út af úrskurðum bæjarstjórnarinnar við ofannefndan reikning skal jeg
að öðru leyti benda yður á, að áætlun sú um tekjur og gjöld kaupstaðarins,